

Vallare sepimento. Cic. 1. de Legib. 92. Atq; hæc omnia quasi sepimento aliquo uallabit, differendi ratione, ueri & falsi iudicandi scientia, & arte quadam intelligendi quid quæq; rem sequatur, & quid sit cuiq; contrarium.

Cumulus uallatus arenæ. Propert. lib. 3. eleg. 16. 6.

Stipatus & uallatus Cic. pro Murenâ, 46.

Monitis uallare aliquem. Silius lib. 7. 83,

—sic castra relinquens

Vallarat monitis.

Munire & uallare ius. Cic. de Arusp. Resp. 30.

Valor] Vide Valeo.

Valuæ] ualuarum (*λίανθες*) pluraliter tantum, dicuntur quod intus reuoluantur, suntq; portæ geminas partes habentes. Cicer. 6. Verr. 110, Confirmare hoc liquidò iudices possum, ualuas magnificentiores ex auro atq; ebore, perfectiores nullas unquam ullo tempore fuisse.

Ibi enim postis est, ubi templi aditus est, & ualuæ ambulationis. Cic. pro Domo sua, 93.

Streptus ingens ualuarum. Horat. 2. Sermon. Satyr. 6. 23.

Apertæ ualuæ. Ouid. 1. Metam. 35.

Bifores ualuæ. Ouid. 2. Metam. 1.

Eburnæ ualuæ. Ouid. 4. Metam. 37.

Stare ad ualuas alicuius. Cic. 3. Verr. 41.

Cur ualuæ concordie non patent. Cic. 2. Philip. 108.

Patefacere ualuas. Ouid. 4. Metam. 37.

¶ Valuulus, ualuuli, pen. corr. masc. gen. (*λοβός*) Concauitas illa folliculis fabæ & aliorum leguminum, in quam ipsa grana separatim recipiuntur. Columel. lib. 6. cap. 10, Interdum magis profunt gramina concisa, & his admista fresa faba. Lentæ quoq; ualuulis exemptæ, & minute molitæ miscentur aquæ calidæ. Idem lib. 2. cap. 12. 5. Festus, Valuuli, fabæ folliculi appellati, quasi ualliuoli, quia uallo facti excutiantur.

Vandali] pen. corr. (*ὠνάνδαλοι*) siue, ut Plin. lib. 4. cap. 14.

& Strab. lib. 7. placet, Vindelici, populi sunt Germaniæ: qui, ut ait Volaterranus, paucis antè annis quàm Gothi Roman caperent, Gallias intrasere. Inde in Hispaniam, traiecto Pyrenæo, penetrantes, loca circa Beticam, quæ Vandalia postea dicta est, occupauerunt.

Vangiones] pen. corr. (*ὠνάντες*) inter populos Galliæ Belgicæ ponuntur, Co'oniæ Agrippinensi uicini. Plin. lib. 4. cap. 17. Lucan. lib. 1. 87,

Et qui te laxis imitantur Sarmata brachis

Vangiones.

Vanitas] Vide Vanus.

Vaninus] uanni, feminin. gener. (*λίανθος*) Vas uimineum latum: hoc est, cribrum cereale, in quo propter capacitatem, rustici cogere primitias frugum solent, & frumenta purgare. Columel. libro 2. cap. 21. 3, Ipse autem spicæ melius sustibus tunduntur, uannis expurgantur. Virgilius 1. Georgic. 34,

— & mystica uannus lacchi.

Mystica, inquit Seruius, quod Liberi patris sacra ad purgationem animæ pertinebant: & sic homines eius mysterijs purgabatur, sicut Vannis frumenta purgantur.

¶ Vanno, uannas (*λίανθος*) uannare, Ventilare, ut fit uannis quum frumenta purgantur. Hinc compositum Euanno, euannas, apud Varronem de Re rust. lib. 1. cap. 52. 2.

Vanus] Adiect. (*ὠνός, ὠνάος, ὠνάτος*) à Vacuo, Idem significat. Virg. 1. Georg. 46,

—sed illos

Expectata seges uanis elusit auenis. Seruius.

Vanus, Stultus, quasi mente uacuuus, qui in rebus inanibus studium collocat. Iuuenal. Satyra 1. 4. 16,

Thefauri pars 3.

Sic libitum uano, qui nos distinxit, Othoni.

Seruius.

Vanum, nec possibile, nec uerisimile, inquit Donatus. Terent. Eunuch. 1. 2. 24,

Sin falsum, aut uanum, aut fictum est, continuo pâlâm est.

Vanum & inane. Cic. pro Plancio, 81.

Vanus, Mentiens & infidus, leuia, inaniaq; pro grauibus & ueris astutissimè componens. Virg. 1. Aeneid. 80,

Ni frustra augurium uani docuere parentes.

Vanus & mendax. Virg. lib. 2. Aeneid. 16,

—nec si miserum fortuna Sinonem

Finxit, uanum etiam mendacemq; improba finget.

Vanus ingenio. Liu. 5. bel. Maced. 181.

Vanus & perfidiosus. Cic. pro Quintio, 13.

Author uanus. Liu. 9. bell. Punic. 162, Inde uanus author absumpti Masanissæ ad regem redit.

Conuicia uana facere. Ouid. 9. Metam. 61.

Dulcedo uana. Ouid. 55. Metam. 62.

Error uanus. Lucret. lib. 1. 212,

Fides uana, Falsa. Virg. 4. Aeneid. 3.

Fiducia uana pedum. Ouid. 9. Metam. 25.

Gaudia uana. Horat. 2. epist. 2. 38.

Ictus uanus. Liu. 4. bell. Maced. 151.

Imago uana. Horat. 1. Carm. ode 24. 3.

Inceptum uanum, Frustra. Liuus 7. bello Maced. 114.

Ira uana. Valer. 8. Argon. 75.

Lex uana. Liu. 2. ab Vrbe, 182.

Linguæ uanæ mendacia. Ouid. 3. Amor. eleg. 10. 52

Metus uanus. Horat. 1. Carm. ode 23. 1.

Oratio uana. Cic. pro Roscio Amer. 69,

Persuasio uana. Quint. lib. 2. cap. 2. 7.

Preibus uanis sollicitare aliquem. Ouidius 9. Metamorph. 136.

Ratio uana. Author ad Herenn. lib. 2. 71.

Somnia uana. Virg. 6. Aeneid. 57.

Spes uana. Quint. lib. 6. cap. 4. 13.

Spem uanam sequi. Ouid. 14. Metam. 73.

Timores uani. Valer. 8. Argon. 82.

Verba uana. Ouid. 13. Metam. 53.

Vana, Neutrum plurale, loco aduerbij. Virg. 11. Aeneid. 171,

Vi uidit fulgentem armis, ac uana tumentem.

¶ Vanesco, uanescis (*ὠνέσκω*) uanescere, Vanum fieri.

Cic. 2. de Legib. 46, Animi labes, nec diuturnitate uanescere, nec manib. ullis elui potest, hoc est, Euanescere, aboleri.

Ceres sterilem uanescit in herbam. Ouid. 3. Amor. eleg. 6. 7.

In auras uanescere. Ouid. epist. 1. 16.

¶ Vanitas, pen. corr. uanitatis, f. gen. (*εὐανείτης, ματαιότης*) Mendacium, fallacia, & leuitas. Cic. lib. 3. Offic. 75, Quod si uituperandi qui reticuerunt, quid de ijs existimandû est, qui orationis uanitatem adhibuerunt?

Vanitati opponitur Constantia. Cic. 2. de Nat. deor. 80, Nulla igitur in cælo nec fortuna, nec temeritas, nec erratio, nec uanitas inest: contraq; omnis ordo, ueritas, ratio, constantia.

Manifestus uanitatis. Tacit. lib. 13.

Simulatio est coniunctior uanitati quàm liberalitati. Cicero 1. Offic. 69.

Leuitate, uanitate, malitia, exclusam diuinationè probo. Cic. 1. de Diuinatione, 217.

Blanda uanitas. Cic. de Amicit. 81.

Adhibere uanitatem. Vidè Adhibeo.

Cedat ueritas uanitati. Cic. 3. Tusc. 4.

Vti prosperitate rerum in uanitatem. Tacit. in uita Agricole.

Exiuit uanitas. Tacit. lib. 15.

SS 2

¶ Vanitudo